

Het is zooveel lang, en zooveel van een duimten. Dit gebouw tere en kleinere in gemeubelde, inden zich men- vrouwen. Men 'n bordeel. Dat are Christus, en heeft de we- annen wij tegen moeten wij de ' Is daar eenig moeten wij nu n, tooneel enz. Christelijke bios- k tooneel, moe- errein" van het n? Is dus onze el op- en in te aristiek. Even- ampagnedrinken, o zullen we ook t kan en moet, zolkomen duide- te verenigingen de noodige in-

'mag hier uit- van het men-

en in Christus men we genoeg- npagne, dansen, lijk, alles chris- ij alles duidelijk

zoo prachtig lo- alles is uwe, in vleesch mogen dijk vleesch. En moeten we voor t is eene open-

u gaat als mij, at. Ik vrees, dat ring ergens een ht ons gansche . Waarom ik dit wiens woord wij we, die schreef og later in dien en op Christus e van alle men- et onze, en des- nischen, als we hopende? Alles elen naar onzen alle menschen?

aan vast zitten. mij dat woord meering wel zoo usche misleiding

is niet maar zoo teer scherp ver- ir daarvan heb- dijn Handelingen bewaard. Maar oo veel, als een ft ook brieven en in het Nieu- e dertien samen van een ander- maakt. Evenwel eerden zich met bezig gehouden zij er niet mee leerden ook nog en zin van wat , dat die Paulus : nu maar gauw n den kant kun- n naar zijn diepe ook door hooger b.v. over de toe- uitgaan. Velen arna zou ook de a vervolgens zou erleiden, en ten oordeelsdag ten ie groote afval at de apostel dit licht dan alleen Wij kunnen hem idigste der men- r meer aan den

die al bijna een t hem onthoofd, vaas. En wij zijn der. En dus..... zooveel hooger elk volgend ge-

slacht staat op de schouders van het voorafgaande, welke hoogte heeft ons geslacht dan bereikt. Stelt u voor. In elke eeuw kunnen we een drietal geslachten of generaties rekenen, in het algemeen, en ruw geschat. In deze negentien eeuwen wordt dat dus: 19×3 generaties, dat is een 57 geslachten. Nemen we voor een rond getal 50. Stelt u nu voor een menschenpilaar van vijftig op elkaar staande personen. Welk een hoogte had dan de hoogste, de vijftigste, persoon. Welk een veel ruimer, vrijer, uitgestrekter gezichtsveld had die vijftigste, die hoogste, dan die onderste. Wanneer het nu in dezen ook zoo is, dat wij geestelijk zoo- veel hooger staan, dan de apostel Paulus, zooveel ruimer gezichtsveld hebben dan hij, dan ja zijn we gees- telijk ver boven hem uitgegroeid. En we moeten het erkennen: hij is vergeleken bij de menschen nu, erg onderwetsch en achterlijk. Denkt u eens eventjes in. Die man heeft niets geweten van een fiets, en even- min van een auto. En welke jonge van jaren, en oude van dagen, weet nu niet van rijwiel en b.v. jeep, bijna kan men zeggen ook door ondervinding van eigen vervoer. Hij wist van zwaard en spies en piek. Maar hij wist niets van schietgeweer, kanon, mitrailleur, waardoor de menschen zoozeer vooruitgegaan zijn om elkander te vermoorden. Van telefoon, telegraaf, radio wist hij niets af. Noch van duikboot en vliegtuig en atoombom. Voor den tijd van nu is hij dus wel hope- loos onderwetsch en achterlijk. Dat denkt dan ook me- nigeen als hij b.v. aan de vrouwen verbiedt om in de gemeentelijke vergaderingen te spreken, I Cor. 14 : 34; I Tim. 2 : 12.

Dus ja, wat moeten we nu met hem? Eensdeels blijkt hij zoo scherp en diep van verstand, en daarbij onder hoogere bezieling en verlichting schrijvend. Aan den anderen kant blijkt hij van allerlei dingen, die nu de eenvoudigste wel weet, geen kennis te hebben. Hij profeteerde over wat eeuwen daarna gebeuren zou. En zie, het komt uit. En toch zou hij vreemd opzien in de wereld van nu met haar spoortreinen en verkeers- regelen en distributiepalen.

Ik durf zijn woord van „de ellendigste der men- schen" maar niet zoo als zonder zin verwerpen. Maar dat doet mij vreezen, dat wij met onze bovenstaande redeneering naar uit den koers geraakt zijn. Als zulk een scherpzinnig en diepzinnig man als de apostel Paulus, ondanks dat hij destijds van allerlei levensge- makken en levensverderfissen van nu nog niet wist, eerst schrijft: alles is uwe, en daar nog ook zulke eene breede uitwerking van geeft, en die niettemin in dienzelfden brief laat volgen: Indien wij alleen in dit leven op Christus zijn hopende, zoo zijn wij de ellendigste der menschen, dan geloof ik maar liever, dat van heel onze voorafgaande, zoo mooi logisch schijnende, en ons wereldschgezinde hart zoo beko- rende redeneering, al heel weinig, zoo nog iets deugt, dan dat ik den apostel voor zoo verward in zijn den- ken, en tegenstrijdig in zijn uiteenzettingen zou hou- den.

En dat nog bovendien hierom, dat de apostel met deze twee uitspraken eigenlijk niets anders zegt, dan onze Heere Jezus zelf. Hij zeide tot Zijn discipelen: Ik heb de wereld overwonnen, maar liet ook daaraan voorafgaan: in de wereld zult gij verdrukking heb- ben. Dat lijkt ook wel erg tegenstrijdig. Heeft de Heere de wereld overwonnen, hoe kunnen de Zijnen dan nog verdrukking in de wereld hebben. Maar de Heere zegt het. En dus verhindert Zijne overwinning der wereld niet, dat de Zijnen er nog in verdrukt wor- den. Trouwens zeide Hij ook: Indien gij van de wereld waart, zoo zoude de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitgeverden, daarom haat u de wereld, Joh. 15 : 19.

Nu, wanneer wij nu leven als de wereld, wij dan natuurlijk op christelijke wijze en in christelijke mate, b.v. op christelijke manier en in christelijke matiging ons dronken drinken aan bier, brandewijn, jenever, cognac, champagne, op christelijke manier dansen, de bioscoop bezoeken en de cineac, op christelijke wijze tooneel spelen en aan schouwburgbezoek doen, chris- telijk kaarten en briden, op christelijke wijze zwart- ten handel drijven, oeh, waarom zou de wereld ons dan haten? Nu ja, dat woord christelijk daar altoos bij stuit haar wel tegen de borst. Alsof zij niet chris- telijk zou zijn! Maar enfin, als dan het doen en laten maar gelijk is, dan neemt zij dat christelijk tintje, die christelijke franje ten slotte wel op den koop toe. Wat christelijk hoereeren, ja, het klinkt wel wat vreemd, maar als het dan toch maar hoereeren is, dan moge met dat vlagje christelijk zwaaien, wie er lust in heeft. Daarover wil hij het ten slotte nog wel op een ac- coorde gaoien.

Wanneer de Heere daarom zegt, dat de wereld Zijn discipelen, geloovigen haten zal, gelijk zij Hem haatte en haat, dan moet Hij toch wel doelen op een gansch ander levensgedrag dan boven geteekend werd met het woordje christelijk versierd.

We zullen dus de dingen van ons leven op aarde anders moeten bezien en anders beredeneeren. God had tot den Heere Christus gezegd: Eisch van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uwe bezitting, Ps. 2 : 8. En in Hebr. 1 : 2 wordt van den Heere gezegd, dat Hij van God gesteld is tot een erfgenaam van alles, en in Hebr. 2 : 8, dat God alle dingen onder Zijne voeten onder- worpen heeft, gelijk ook de apostel Paulus schrijft,

FAILLISSEMENT DER BARMHARTIGHEID.

Er is toch wel „something rotten" in onze chris- telijke samenleving.

Een vorig geslacht, dat in de dagen van Afschei- ding en Doleantie de berooving van zijn goederen met vreugde verdroeg (Hebr. 10 : 34), dat afgedacht van duizenden guldens aan boeten, de lasten van zijn scho- len met den Bijbel, van een Theologische School en een Vrije Universiteit in blijdschap torste, heeft daar- enboven monumenten van Christelijke barmhartigheid gesticht, waarover het nageslacht — gesteld al, dat het nog tot verbazing in staat is — zich slechts ver- wonderen kan: Hoenderloo, de Zettensche Inrichtin- gen, de Weesinrichting Neerbosch, Krankzinnigenge- stichten, Inrichtingen voor Achterlijke Kinderen, ja, wat niet al?

Er zijn symptomen, dat het verval ook hier begint in te treden.

Op christelijke erve schijnt de met den oorlog en de bezetting verdwenen „Joodsche Invalide", die, bij gebrek aan spontanen offerzin bij het Joodsche en liberale publiek, regelmatig groote loterijen organi- seerde, te zijn herleeft.

Tenminste „Trouw" bracht in zijn advertentie-ko- lommen onlangs een tweetal advertenties, die de men- taliteit van „de Joodsche Invalide" in voorzichtige camouflage verrieden en dezelfde methodes, in behoe-zaam gekozen nieuwe vormen invoerden.

De eerste was van een door den oorlog verwoest Diakonessenhuis te Arnhem, de tweede van de bekende Marihastichting te Alphen aan den-Rijn. Beide inrichtingen probeeren door een ver- kapte loterij aan geld te komen. Let wel: door een verkapte loterij. Niemand wordt genoodzaakt een lot te koopen. Het eenige wat U gevraagd wordt is een rebus op te lossen. Ge zendt die oplossing in op een briefkaart, plakt daar boven het verschuldigde por- to voor f 0.50 of f 1.— aan zegels bij en voor de rest loopt de zaak vanzelf.

Het aantal briefkaarten, dat ge op Uw naam moogt inzenden is onbepaald. Zoals men vroeger voor „de Joodsche Invalide" een onbepaald aantal loten koopen kon. Het resultaat is hetzelfde als toen. Hoe meer briefkaarten ge inzendt, hoe meer kansen ge hebt om te „winnen": een salon, een huiskamer, een riant bu- tenhuis of een andere van de honderden „prijzen"..... en tegelijk wat te doen voor: de christelijke barm- hartigheid!

dat alleen God Zelf uitgezonderd is, maar dat voorts alle dingen aan den Heere Christus onderworpen zijn, I Cor. 15 : 24.

Volstrekt alles is dus den Heere toegezegd en aan Hem onderworpen, de geheele wereld, stoffelijk en geestelijk, menschen en engelen en duivelen. Maar hoe? Dat Hij maar dadelijk kan beginnen te genie- ten? Integendeel, Hij zou er een zwaren strijd voor moeten strijden, heel Zijn aardsche leven er meer dan dertig jaren voor moeten opofferen, om te lijden ont- bering, te zweegen, miskenning te ondergaan, en ein- delijk den dood des kruises er voor te sterven. Zoo heeft Hij Zich dit alles verworven, a.h.w. het eigen- domsrecht op dit alles verkregen. Moest de Christus niet deze dingen lijden en alzo Zijn heerlijkheid in- gaan? Luc. 24 : 26. Zoo heeft Hij op aarde Zijn gan- sche leven in strijd en lijden en smaad moeten ver- keeren. En daarna is Hij wel opgenomen in den hemel en ter rechterhand des Vaders gezet, en regeert Hij alle dingen in hemel en op aarde, Matth. 28 : 18; Hand. 2 : 33, maar Hij moet Zich Zijn rijk a.h.w. nog veroveren. Door Zijn gehoorzaamheid en lijden op aarde heeft Hij Zich het recht op bezit van, en heer- schappij over de geheele wereld, verworven. Met Zijn opstanding en hemelvaart is Hij met de macht be- kleed om Zich nu dat eigendom, die geheele wereld, te veroveren en te onderwerpen. Daarmede is Hij se- dert al de eeuwen door bezig. En eerst aan het eind der wereld zal Hij zichtbaar het volle bestuur, en de volstrekte regeering over, de geheele wereld aan- vaarden.

Het is dus om zoo te zeggen ook nu nog allerminst een tijd van stil genieten voor den Heere. Integen- deel voert Hij aldoor den strijd, een geweldigen strijd, tegen duivelenmacht en menschenwereld, om Zijn eigendom Zich a.h.w. toe te eigenen, om de wereld aan Zich te onderwerpen. Zegt Hij daarom in Joh. 16 : 33: Ik heb de wereld overwonnen, dan drukt Hij daarmede slechts uit de zekerheid Zijner overwinning, en dat Hij in beginsel toen reeds overwonnen had. De rechtsstrijd was beslist, al moest Hij toen ook nog den dood sterven. Maar de feitelijke verovering of overwinning moest toen nog geschieden, en zij vindt plaats nu al de eeuwen door, tot straks de volle zege metterdaad is behaald, en heel de wereld aanbiddend aan 's Heeren voeten ligt.

En stelt nu tegenover dat leven van onzen Heiland van ontbering en lijden op velerlei wijze, tot Hij ten laatste tot den kruisdood veroordeeld werd en aan

Over het loten behoeft ge U geen zorg te maken. Dat geschiedt in Uw afwezigheid voor U en son- der U!

De Notaris zal het lot in den schoot werpen en het geheele beleid daarvan..... het wil me bijna niet uit de pen, maar Gods Woord moet zijn recht hebben.... het geheele beleid daarvan kunt ge aan den HEERE overlaten (Spr. 16 : 33).

Men gevoelt, dat het niet in orde is.

Men gevoelt, dat men hier ingaat tegen den eerbied voor den Naam, die in het Lot wordt aangeroepen.

Men gevoelt, dat men hier ingaat tegen een goede, christelijke zede.

Daarom camoufleert men.

Daarom verkoopt men geen loten.

Daarom helpt men de menschen over den weer- stand van het geweten heen.

Daarom vraagt men de overigens zeer gemakke- lijke oplossing van o, zoo'n onschuldig rebusje.

Daarom vraagt men slechts een briefkaartje met „barmhartigheidsporto".

Men ontziet nog eenigszins het christelijk publiek. Maar in het Notarijskantoor ontziet men niet meer den Naam.

En tegelijk spreekt men uit, dat men in de spon- tane, gaarne en gewillig offerende barmhartigheid van de christelijke samenleving geen vertrouwen meer heeft.

Daarom speculeert men op de booze gewinztucht van het publiek.

Daarom bevordert men de goklust.

En „Trouw", dat de beginselen propageert van een partij, die nog altijd een paragraaf in haar beginsel- program heeft tegen de Staatsloterij, incasseert de re- venuen van de advertentie.

Trouwens „Trouw" organiseert ook wedstrijden voor het aanbrengen van abbonn's, waarvan de opzet aan de loterij niet vreemd is.

Van Trouw gesproken!

O, Heldring, Van 't Lindenhout, Lindeboom en Willem van den Bergh, zal het rebussen-oplossend, raadseltjes-radend nageslacht, dat weinig het Woord onderzoekt, maar veel hersengymnastiek pleegt op de Heilige Schriften; het nakroost, dat uw graven bouwt, Uw geest en Uw arbeid verloochenen gaan?

Is dit een symptoom van de levensverwoesting, die altoos op de verwoesting van de Kerk volgt: dat de liefde van velen verkouden zal (Matth. 24 : 12)?

Is dit een symptoom van een naderend faillissement der barmhartigheid?

Heere, erbarm U onzer!

D. E. C.

het kruis onder zoo ontzaglijke smarten en benauwd- heden bezweek en dood in het graf weggeborgen werd, het tevoren genoemde leven van bier- en jenever- en cognac- en champagne-drinken, van dat dansen en kaarten en briden, van dat bioscoop- en cineacbe- zoek, van dat tooneelspel en schouwburgloopen, of- schoon dat alles met het vlaggetje van christelijk ver- sierd, dan kunt ge ineens verstaan, dat aan dat alles, ondanks dat versiersel van christelijk, niets chris- telijks is, maar niets dan alles onchristelijk is. Ja, het is wel naar den lust van ons zondige vleesch. Maar van verovering der wereld, van alle levensterreinen, voor Christus is daarin niets, en al zulk praten en voorgeven van zulk christelijk veroveren is niets dan leugentaal, zulk doen is niets dan Christusverloochene- ning, en doet niet de wereld of eenig levensterrein voor Christus winnen, maar voor zoover aan ons ligt, veeleer voor Hem weer verliezen.

Weg daarom met al zulk gedoe en geredeneer.

De Heere heeft den Zijnen, Zijn geloovigen, in dit leven ontbering, moeite, strijd in uitzicht gesteld, en tot zelfverloochening hen opgeroepen. Zoo iemand achter Mij wil komen die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij, Matth. 16 : 24. Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en zijne moeder, en vrouw en kinderen, en broeders en zusters, ja ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn, Luc. 24 : 26. De Heere heeft de Zijnen niet dit aardsche leven met zijn geneugten beloofd, maar hen naar de toekomst, naar de eeuwigheid met haar zaligheid, gewezen. Verlijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen, Matth. 5 : 12. Zelf heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht, en is nu gezeten aan de rechterhand van den troon Gods, Hebr. 12 : 2. De geloovigen worden in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid, die bereid is om geopenbaard te worden in den laatsten tijd. In welke gij u verheugt, schrijft de apostel Petrus, na een weinig tijds, zoo het noodig is, bedroefd zijnde door menigerlei verzoeken, I Petr. 1 : 5-6.

Het goed der geloovigen, de genieting van alles, dat het hunne is van en door Christus, is niet hier op aarde, aan deze zijde van dood en graf, maar in de eeuwigheid. Hier verdrukking, ontbering, lijden. Hier gasten en vreemdelingen, Hebr. 11 : 13, vgl. ook Philip. 3 : 20; daar bevrijding, verheerlijking, genie- ting.

Dat worde aanvaardt door wie des Heeren wil zijn, en des Heeren mag zijn: Zijn geloovigen. Niet de ge-